

Икки хутбани қисқа қилиш | Фикҳ дарси (256-дарс)

19:00 / 17.11.2023 3324

لَا أَقُوعُ نَعْلَ لِي ضَرَّ رَبِّ أَجْ نَع
هُ لَلِإِيَّاصِ هَلْ لَّوْ سَرَّ نَاك
تَرْمُحَا بَطْخِ إِذَا مَلَّ سَوِ هَيْلَع
دَتُّ شَاوُ، هُتَّ وَصَّ أَلَعَوُ، هَانُيَع
رُذْنُ مِ هَنَّأَكِ يَّتَحُ، هُبَّضَغ
مُكَّحَّ بَصِ «لَوْ قَيِّ شِيَج
مِلَّ سُمُّ هَاوَرِ. «مُكَّاسَمَوِ

يٰٓاَسْنٰلَاو

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон хутба қилсалар, икки кўзлари қизариб, овозлари олий ва ғазаблари шиддатли бўлиб, худди «Душман сизга эрталаб ёки кечқурун келиб қолади», дея лашкарни огоҳлантирувчи кишига ўхшаб қолар эдилар».

Муслим ва Насоий ривоят қилишган.

Хатибнинг хутба давомида чап қўлидаги асо, камон ёки қиличга суяниб туриши.

يٰٓاَسْنٰلَاو نَزَحَ نُبِ مَكَخْلَا نَع
هَلَلَا لُوسَرِ يَلَا تُدَفَو َلَا ق
مَلَسَو هِيَلَعُ هَلَلَا يَلَص
اهي ف اَنِدَهَش اَمَّايَا اَنُمَقَا ف
يَلَص هَلَلَا لُوسَر رَغَمَ عَغُمُجْلَا
مَاقَف ، مَلَسَو هِيَلَعُ هَلَلَا
سُوقُ وَاَصَع يَلَع اَيُّكَ وَتُم
هِيَلَع يَنْثَاو هَلَلَا دِمَحَف

تَافِي فَخٍ تَابِي طٍ تَامَلَك
دُوَادُ وَبَأْ هَاوَرٍ تَاكَ رَابُوم

Ҳакам ибн Ҳазн Кулафийдан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига ҳайъат билан бордим. Бир неча кун турдик. Ўша кунларда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан жумада ҳозир бўлдик. Ул зот камон ёки асога суяниб, Аллоҳга ҳамду сано айтдилар, ёқимли, енгил, муборақ сўзлар ила хутба қилдилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Мазкур нарсаларга суяниш хатибга яхши имкон яратади. У ўнг қўлини минбарга суяб туради.

Икки хутбани қисқа қилиш.

لَا أَقُوهُ نَعُهُ لَلَا يَضُرُّ رَأْمَعُ نَع
هَلَلَا لَوْ سَرُّتْ عَمَّ سِي نَا
مَلَّ سَوِ هَيْلَعُهُ لَلَا يَلَّ ص
لُجَّ رَلَا لَ صَ لَوْ طَّ نَا «: لَوْ قَي
نَمُّهُ نَيِّمَ هِتَّ بَطُخَ رَصَقَو
لَ صَ لَلَا أُولِي طَأْفٍ، هِ هَقِف

نَمَّ نِإَو ، رَءَبْ طُخْلَا اُورُصُقْ اَو مَلْسُْمُ هَاوَر . «أَرْحَسْ نِإَيَّ بُلَا

Аммор розияллоху анху айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Албатта, кишининг намози узун ва хутбаси қисқа бўлиши фақиҳлигининг аломатидир. Бас, намозни узун, хутбани қисқа қилинглар. Албатта, баёнда сеҳр бордир», деганларини эшитдим».

Имом Муслим ривоят қилган.

Хутба балоғатли сўзлардан тузилган бўлиб, хатиб ўзи амал қилган нарсасини гапириши керак. Шунда одамларга унинг гапи таъсир қилади.

Имомнинг минбардан тушиши.

Имом минбардан тушиб, муаззин иқомани тугатиши билан намозга такбир айтишни йўлга қўяди.

Хутбанинг макруҳлари:

1. Мазкур суннатлардан бирортасини тарк қилиш.
2. Хутбани узун қилиб юбориш.
3. Хутба чоғида одамларни оралаб ўтиш.
4. Имом хутбани бошламасидан олдин бировга тегмасдан, кийимини босмасдан, оралаб ўтса бўлади.
5. Хутба давомида тиланчилик қилиш ёки унга садақа бериш ҳам макруҳдир.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 5 октябрдаги 03-07/7013-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.